

Z A K O N

O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O JAVNOJ SVOJINI

Član 1.

U Zakonu o javnoj svojini („Službeni glasnik RS” br. 72/11, 88/13, 105/14, 104/16 - dr. zakon, 108/16 i 113/17), u članu 10. posle stava 6. dodaju se novi st. 7. do 9, koji glase:

„Izuzetno, od stava 6. ovog člana, kulturna dobra mogu biti u javnoj svojini autonomne pokrajine, odnosno jedinice lokalne samouprave, ukoliko je to u funkciji ostvarivanja nadležnosti autonomnih pokrajina, odnosno jedinica lokalne samouprave.

Kulturna dobra u javnoj svojini Republike Srbije mogu biti data na korišćenje i upravljanje drugom nosiocu prava javne svojine, o čemu odluku donosi Vlada na predlog Republičke direkcije za imovinu Republike Srbije (u daljem tekstu: Direkcija).

Odredbe st. 7. i 8. ovog člana ne odnose se na nepokretnosti u javnoj svojini koje koriste državni organi i organizacije, a namenjene su izvršavanju njihovih nadležnosti.”

Dosadašnji stav 7. postaje stav 10.

Član 2.

U članu 16. stav 5. posle reči: „mreže zdravstvenih ustanova” dodaje se zapeta i reči: „osim u slučajevima iz člana 17. stav 2. ovog zakona na osnovu odluke Vlade”.

Član 3.

U članu 17. dodaje se stav 2, koji glasi:

„Izuzetno, hipoteka se može zasnovati na nepokretnim stvarima koje koriste ustanove iz člana 18. stav 6. ovog zakona, na osnovu odluke Vlade, odnosno nadležnog organa autonomne pokrajine i jedinice lokalne samouprave.”

Član 4.

U članu 21. posle stava 2. dodaje se novi stav 3, koji glasi:

„Društvo kapitala koje je osnovano u skladu sa propisima o inovacionoj delatnosti, čiji je osnivač ili jedan od osnivača Republika Srbija, autonomna pokrajina, jedinica lokalne samouprave, odnosno ustanova iz člana 18. stav 6. ovog zakona, može upravljati nepokretnostima u javnoj svojini pod uslovima koje posebnim aktom odredi osnivač koji je vlasnik nepokretnosti, ili po osnovu ugovora zaključenog sa osnivačem, uz naknadu ili bez naknade, koristiti nepokretnosti u javnoj svojini koje mu nisu uložene u kapital, a koje su neophodne za obavljanje delatnosti radi koje je osnovano, a može tu nepokretnost dati i u zakup pod uslovima utvrđenim u javnom pozivu za pružanje usluga u skladu sa propisima o inovacionoj delatnosti.”

U dosadašnjem stavu 3, koji postaje stav 4, reči: „direktor Republičke direkcije za imovinu Republike Srbije (u daljem tekstu: Direkcija)” zamenjuju se rečima: „direktor Direkcije”.

Dosadašnji stav 4. postaje stav 5.

Član 5.

U članu 22. st. 1. do 5. menjaju se i glase:

„Nosioci prava korišćenja iz člana 18. ovog zakona imaju pravo da stvar drže i da je koriste u skladu sa prirodom i namenom tih stvari, da je daju na korišćenje drugom nosiocu prava korišćenja ili u zakup i da njome upravljaju u skladu sa ovim i drugim zakonom.

Davanje na korišćenje ili u zakup stvari u svojini Republike Srbije iz stava 1. ovog člana, osim stvari koje koristi Narodna banka Srbije, vrši se po prethodno pribavljenoj saglasnosti Direkcije.

Akt iz stava 2. ovog člana kojim Direkcija daje saglasnost za davanje na korišćenje mora sadržati uslove pod kojima se stvar daje na korišćenje drugom nosiocu prava korišćenja. Aktom Direkcije iz stava 2. ovog člana kojim se daje načelna saglasnost da se stvar da u zakup, opredeljuje se namena stvari za vreme trajanja zakupa, ali ne i budući zakupac i uslovi zakupa. Za promenu namene stvari za vreme trajanja zakupa neophodna je nova saglasnost Direkcije.

Ugovor o davanju na korišćenje i ugovor o zakupu zaključen bez saglasnosti Direkcije iz st. 2. i 3. ovog člana ništav je.

Pripadnost sredstava ostvarenih davanjem u zakup stvari iz stava 1. ovog člana određuje se u skladu sa zakonom kojim se uređuje budžetski sistem, s tim da izuzetno, sredstva ostvarena od davanja u zakup nepokretnosti koje su date na korišćenje Narodnoj banci Srbije, prihod su Narodne banke Srbije.”

U stavu 6. posle reči: „kod davanja u zakup” dodaju se reči: „i na korišćenje”.

Stav 7. menja se i glasi:

„Vlada može odlučiti da se nepokretnost u javnoj svojini Republike Srbije na kojoj postoji upisano pravo korišćenja nosioca prava korišćenja iz člana 18. ovog zakona, koja nije u funkciji ostvarivanja nadležnosti, odnosno delatnosti nosioca prava korišćenja na toj nepokretnosti, ako se ne koristi duži vremenski period, ili se koristi suprotno zakonu, drugom propisu ili prirodi i nameni nepokretnosti, oduzme od nosioca prava korišćenja.”

Posle stava 9. dodaje se novi stav 10, koji glasi:

„Vlada može odlučiti da se nepokretnost u javnoj svojini Republike Srbije čiji je korisnik subjekat iz člana 19. stav 1. tačka 3) ovog zakona, a koja nije u funkciji ostvarivanja nadležnosti, odnosno delatnosti korisnika na toj nepokretnosti, ako se ne koristi duži vremenski period, ili se koristi suprotno zakonu, drugom propisu ili prirodi i nameni nepokretnosti, kao i subjekat koji ne može biti korisnik, odnosno nosilac prava korišćenja po odredbama ovog zakona, oduzme od tih korisnika, radi davanja nepokretnosti na korišćenje državnim organima i organizacijama, kao i ustanovama i javnim agencijama čiji je osnivač Republika Srbija.”

U dosadašnjem stavu 10, koji postaje stav 11, broj: „9.” zamenjuje se brojem: „10.”.

U dosadašnjem stavu 11, koji postaje stav 12, broj: „10.” zamenjuje se brojem: „11.”.

Dosadašnji stav 12. postaje stav 13.

Član 6.

U članu 23. stav 2. broj: „10.” zamenjuje se brojem: „11.”.

Član 7.

U članu 29. stav 1. menja se i glasi:

„Nepokretne stvari pribavljaju se u javnu svojinu i otuđuju iz javne svojine polazeći od tržišne vrednosti nepokretnosti, koju je procenio poreski ili drugi nadležni

organ ili licencirani procenitelj, u postupku javnog nadmetanja, odnosno prikupljanjem pismenih ponuda, ako zakonom nije drugačije određeno.”

Stav 3. menja se i glasi:

„Nepokretne stvari se mogu pribavljati u javnu svojinu besteretnim pravnim poslom (nasleđe, poklon ili jednostrana izjava volje), eksproprijacijom, u poreskom, stečajnom i drugim postupcima regulisanim posebnim zakonom.”

Član 8.

Posle člana 31. dodaje se član 31a, koji glasi:

„Član 31a

Izuzetno, u slučaju kada se nepokretnost ne otuđi iz javne svojine u sprovedenom postupku javnog oglašavanja u skladu sa članom 29. stav 1. ovog zakona, početna procenjena vrednost nepokretnosti može se umanjiti na 80% od početne procenjene vrednosti utvrđene na način i pod uslovima iz člana 29. stav 1. ovog zakona. U slučaju kada se nepokretnost ni u ponovljenom postupku javnog oglašavanja sa umanjenom početnom vrednošću ne otuđi iz javne svojine, početna procenjena vrednost nepokretnosti po kojoj se ista otuđuje, može se umanjiti na 60%, po kojoj ceni će se nastaviti sa javnim oglašavanjem.

Odluku o umanjenju vrednosti nepokretnosti iz stava 1. ovog člana donosi Vlada, odnosno nadležni organ autonomne pokrajine, odnosno jedinice lokalne samouprave, pod uslovom da je to od interesa za Republiku Srbiju, autonomnu pokrajinu, odnosno jedinicu lokalne samouprave.

Odredbe ovog člana primenjuju se i u postupku otuđenja pokretnih stvari u javnoj svojini iz člana 33. ovog zakona.”

Član 9.

U članu 64. dodaje se stav 11, koji glasi:

„Republički geodetski zavod obezbeđuje Direkciji, na upit, pristup bazi podataka iz svoje nadležnosti neophodnih za vođenje jedinstvene evidencije nepokretnosti u javnoj svojini, u skladu sa zakonom kojim se uređuje elektronska uprava.”

Član 10.

U članu 74. stav 1. alineja 2. posle reči: „namenjene” dodaju se reči: „za potrebe državnih organa, organizacija i javnih ustanova čiji je osnivač Republika Srbija,”.

U alineji 3. reči: „u trajanju od 10 godina” brišu se, a posle reči: „i druge organizacije” dodaju se zapeta i reči: „dok postoji potreba za korišćenjem, odnosno dok se ne obezbedi druga odgovarajuća nepokretnost.”

U stavu 3. posle reči: „istim uslovima” dodaju se zapeta i reči: „kao i da se izvrši razmena ili prenese pravo javne svojine na toj ili drugoj nepokretnosti, ako je to u interesu nosilaca prava javne svojine.”

Član 11.

U članu 76. stav 2. posle reči: „ovog zakona” dodaju se zapeta i reči: „s tim da će zahtev biti odbijen ako se isti odnosi na nepokretnost iz člana 74. ovog zakona.”

St. 3. i 4. brišu se.

Član 12.

U članu 77. stav 2. posle reči: „po službenoj dužnosti,” dodaju se reči: „po sili zakona”, a reči: „uz zadržavanje postojećeg upisa prava korišćenja, odnosno korisnika” brišu.

Stav 3. briše se.

Član 13.

Član 77a menja se i glasi:

„Član 77a

Nadležni organ za upis prava na nepokretnostima dužan je da po službenoj dužnosti, po sili zakona, izvrši upis prava javne svojine jedinice lokalne samouprave na nekategorisanim putevima i opštinskim putevima na kojima je kao korisnik upisana jedinica lokalne samouprave, odnosno njeni organi i organizacije, kao i na nepokretnostima iz člana 72. stav 5. alineje 2. i 3. ovog zakona.

Nakon isteka rokova za podnošenje zahteva za upis prava javne svojine propisanih ovim zakonom, kao i prava svojine javnih preduzeća, društava kapitala i drugih korisnika u skladu sa ovim zakonom, nadležni organ za upis prava na nepokretnostima dužan je da po službenoj dužnosti, po sili zakona, izvrši upis prava javne svojine Republike Srbije i brisanje upisa prava korišćenja, odnosno korisnika na svim nepokretnostima za koje nije izvršen upis svojine niti je podnet zahtev, a sve u skladu sa ovim zakonom.”

Član 14.

U članu 82. stav 2. menja se i glasi:

„Uz zahtev za upis prava svojine iz stava 1. ovog člana podnosi se akt o saglasnosti nadležnog organa osnivača i izmena osnivačkog akta.”

Član 15.

Na nepokretnostima na kojima su u javnoj knjizi o nepokretnostima i pravima na njima kao korisnici, odnosno nosioci prava korišćenja upisana pravna lica i drugi oblici organizovanja koji su prestali da postoje i koji nemaju pravne sledbenike, prestaje navedeno pravo i konstituiše se pravo javne svojine Republike Srbije.

Zahtev za upis javne svojine Republike Srbije na nepokretnostima navedenim u stavu 1. ovog člana podnosi Državno pravobranilaštvo, odnosno Direkcija.

Uz zahtev za upis javne svojine Republike Srbije dostavlja se: dokaz da pravno lice, odnosno organizacija nije upisana u registar pravnih lica i organizacija i da nema pravnog sledbenika; akt o brisanju iz registra pravnih lica, kao i druga dokumentacija na osnovu koje se može utvrditi da su upisani korisnici, odnosno nosioci prava korišćenja prestali da postoje.

Lice koje ima pravni interes može osporiti upis prava javne svojine Republike Srbije u smislu ovog člana zakona.

Član 16.

Odredbe člana 8. ovog zakona primenjuju se i u postupcima otuđenja stvari u javnoj svojini koji su započeti, a nisu okončani prodajom stvari do dana stupanja na snagu ovog zakona, zbog neprihvatanja početne procenjene vrednosti.

Član 17.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije.”

OBRAZLOŽENJE

I. PRAVNI OSNOV

Ustavni osnov za donošenje ovog zakona sadržan je u odredbi člana 97. tačka 7. Ustava Republike Srbije, prema kojoj Republika, uređuje i obezbeđuje svojinske i obligaciono pravne odnose i zaštitu svih oblika svojine.

II. RAZLOG ZA DONOŠENJE

Zakonom o javnoj svojini uređuje se pravo javne svojine i određena druga imovinska prava Republike Srbije, autonomne pokrajine i jedinice lokalne samouprave. Razlozi za donošenje ovog zakona sadržani su u potrebi da se otklone nedostaci koji su uočeni u dosadašnjoj primeni Zakona o javnoj svojini, preciziranjem pojedinih odredaba i poboljšanjem postojećih zakonskih rešenja kao i potrebi da se pojednostavi procedura i ubrza postupak upisa javne svojine na nepokretnostima pred nadležnim organom za upis prava na nepokretnostima. Pored toga, ovim zakonom uređuje se način i uslovi za umanjenje početne tržišne vrednosti stvari u javnoj svojini u postupcima raspolaganja otuđenjem iz javne svojine.

III. OBJAŠNJENJE POJEDINAČNIH REŠENJA

Članom 1. Predloga zakona vrši se izmena člana 10. Zakona u smislu da se omogućava da kulturna dobra budu u javnoj svojini autonomne pokrajine i jedinice lokalne samouprave, ukoliko je to u funkciji ostvarivanja nadležnosti autonomnih pokrajina i jedinica lokalne samouprave. Postoje brojne nepokretnosti sa statusom kulturnog dobra, odnosno spomenika kulture koje za obavljanje svojih nadležnosti koriste organi i organizacije autonomne pokrajine i jedinica lokalne samouprave. Autonomna pokrajina, odnosno jedinica lokalne samouprave je osnivač većeg broja ustanova obrazovanih sa ciljem korišćenja, upravljanja i održavanja kulturnih objekata, kao dobara od opšteg interesa. Prema Zakonu o kulturnim dobrima („Službeni glasnik RS”, broj 71/94) pravno lice koje koristi i upravlja kulturnim dobrom je dužno da čuva i održava kulturno dobro i sprovodi mere zaštite. Čuvanje i održavanje i sprovođenje mera zaštite iziskuje novčana sredstva koja snosi autonomna pokrajina, odnosno jedinica lokalne samouprave kada je osnivač ustanove i kada jedinica lokalne samouprave koristi kulturno dobro na način da u njima obavlja svoja prava i dužnosti.

Kako dosadašnje rešenje onemogućava, odnosno otežava upravljanje (održavanje, obnavljanje i unapređivanje) na tim nepokretnostima neophodno je pristupiti izmeni zakona. U cilju ekonomičnosti i efikasnog upravljanja i vršenja svojinskih ovlašćenja potrebno je da autonomna pokrajina i jedinica lokalne samouprave budu nosioci prava javne svojine na objektima koji imaju status kulturnog dobra, na način i pod uslovima propisanim ovim zakonom.

Izmenama ovog člana daje se mogućnost da se kulturna dobra u svojini Republike Srbije daju na korišćenje i upravljanje drugim nosiocima prava javne svojine, ukoliko je to u vezi sa ekonomskim, kulturnim, turističkim ili drugim interesima autonomne pokrajine ili jedinice lokalne samouprave, o čemu odluku donosi Vlada, na predlog Direkcije, s tim da se ove odredbe ne odnose na nepokretnosti u javnoj svojini koje koriste državni organi i organizacije, a namenjene su izvršavanju njihovih nadležnosti.

Član 2. Predloga zakona omogućava da predmet izvršenja mogu biti nepokretnosti, na kojima je zasnovana hipoteka, a koje koriste zdravstvene ustanove iz Plana mreža zdravstvenih ustanova, na osnovu odluke Vlade, dok se članom 3. Predloga uvodi mogućnost da se na nepokretnostima koje koriste ustanove iz člana 18. stav 6. Zakona može zasnovati hipoteka na osnovu odluke Vlade, odnosno nadležnog organa autonomne pokrajine i jedinice lokalne samouprave, jer dosadašnjim zakonskim rešenjem medicinske ustanove kao npr. banjska lečilišta nisu mogle da uzimaju kredite radi rekonstrukcije postojećih ili izgradnje novih objekata.

Članom 4. Predloga zakona omogućava se društvima kapitala osnovanim u skladu sa propisima o inovacionoj delatnosti, čiji je osnivač ili jedan od osnivača Republika Srbija, autonomna pokrajina, jedinica lokalne samouprave, odnosno ustanova iz člana 18. stav 6. Zakona, da mogu upravljati nepokretnostima u javnoj svojini pod uslovima koje posebnim aktom odredi osnivač koji je vlasnik nepokretnosti ili da po osnovu ugovora zaključenog sa osnivačem, uz naknadu ili bez naknade, koriste nepokretnosti u javnoj svojini koje im nisu uložene u kapital i da iste daju u zakup u cilju infrastrukturne podrške inovacionim delatnostima. Pored toga, u stavu 3. člana 21. Zakona vrši se skraćivanje imena Republičke direkcije za imovinu Republike Srbije iz razloga što je to izvršeno u članu 1. stav 2. Predloga zakona.

Članom 5. Predloga zakona predlažu se izmene člana 22. Zakona na taj način što se nosiocima prava korišćenja iz člana 18. Zakona daje pravo da stvar na kojoj imaju pravo korišćenja daju na korišćenje drugom nosiocu prava korišćenja, uz prethodnu saglasnost Direkcije, a da akt Direkcije kojim se daje saglasnost mora da sadrži uslove davanja na korišćenje drugom nosiocu prava korišćenja. Izmena stava 5. vrši se u cilju usklađivanja Zakona o javnoj svojini sa Zakonom o budžetskom sistemu na taj način što ova odredba, u pogledu pripadnosti sredstava ostvarenih od zakupa nepokretnosti, upućuje na primenu odredbi Zakona o budžetskom sistemu kojim su utvrđeni prihodi Republike Srbije, autonomnih pokrajina i jedinica lokalne samouprave nastali upotrebom javnih sredstava. Pored toga, ovim zakonskim rešenjem sprovodi se i preporuka Državne revizorske institucije kojom je ukazano na potrebu da se citirani zakoni usklade u pogledu pripadnosti sredstava ostvarenih od zakupa nepokretnosti. Izmenom stava 7. istog člana predviđa se mogućnost da se može oduzeti nepokretnost od nosioca prava korišćenja iz člana 18. Zakona koja se ne koristi duži vremenski period, a neophodna je za rad državnih organa i organizacija. Novim stavom 10. predlaže se mogućnost da Vlada može da oduzme nepokretnosti od korisnika nepokretnosti iz člana 19. stav 1. tačka 3) Zakona, kao i subjektima koji po Zakonu o javnoj svojini ne mogu biti korisnici ili nosioci prava korišćenja nepokretnosti u javnoj svojini (fondovi, komore i dr.) radi davanja nepokretnosti na korišćenje državnim organima i organizacijama, ustanovama i javnim agencijama čiji je osnivač Republika Srbija.

Članom 6. Predloga zakona vrši se usaglašavanje člana 23. stav 2. Zakona sa izmenama člana 22 Zakona.

Članom 7. Predloga zakona predlaže se izmena člana 29. stav 1. Zakona uvođenjem mogućnosti da pored poreskog ili drugog nadležnog organa, procenu tržišne vrednosti nepokretnosti vrši i licencirani procenitelj, što može biti od značaja prilikom procene nepokretnosti koje nisu često u prometu ili zbog drugih specifičnosti same nepokretnosti, te ukoliko poreska uprava nema parametre za utvrđivanje tržišne vrednosti, radi ubrzanja postupka i dobijanja podataka koji se odnose na sve elemente koji čine vrednost neke nepokretnosti (starost ili stanje u kojem se objekat nalazi, da li je objekat uknjižen ili ne, da li je u postupku legalizacije i dr.). Izmena stava 3. istog člana vrši se radi preciziranja, s obzirom na to da se jedan broj nepokretnosti u javnu svojinu pribavlja u poreskom, stečajnom i drugim postupcima regulisanim posebnim zakonima.

Članom 8. Predloga zakona uvodi se novi član 31a kojim je predviđeno umanjenje početne procenjene tržišne vrednosti nepokretnosti u ponovljenom

postupku otuđenja na 80% od početne procenjene vrednosti, odnosno 60% od iste, kao i da odluka o tome donosi Vlada, odnosno nadležni organ autonomne pokrajine ili jedinice lokalne samouprave, pod uslovom da je to od interesa za Republiku Srbiju, autonomnu pokrajinu ili jedinicu lokalne samouprave. Ovo iz razloga što su tržišne vrednosti nepokretnosti koje se otuđuju iz javne svojine, često u praksi procenjene u iznosu koji ne odgovara stvarnom stanju nepokretnosti, kao i da se iste ni posle više postupaka oglašavanja ne mogu otuđiti. Posebno napominjemo da Republička direkcija za imovinu Republike Srbije sprovodi postupak oglašavanja radi otuđenja stvari u javnoj svojini, snosi troškove objavljivanja oglasa u javnim glasilima, koji se ponavljaju više puta, bez mogućnosti da snizi početnu tržišnu vrednost, u kojoj situaciji ni nakon više oglašavanja i proteka više meseci pa i godina nema zainteresovanih lica za kupovinu.

S tim u vezi, takođe ukazujemo da su u postupcima koji se vode pred Republičkom direkcijom za imovinu Republike Srbije česte situacije da usled previsoke procene tržišne vrednosti koju je utvrdio nadležni poreski organ, potencijalni kupci odustaju od kupovine nepokretnosti u javnoj svojini.

Takođe, u postupcima koji se pred Direkcijom vode u vezi sa otuđenjem pokretnih i nepokretnih stvari stečenih u svojini Republike Srbije u skladu da odredbama Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji, postoji nelogičnost u smislu da se nakon sprovedenih neuspešnih postupaka prodaje od strane Poreske uprave, koji idu do umanjenja cene do iznosa od 30% utvrđene procenjene vrednosti nepokretnosti, shodno odredbama člana 110. stav 5. pomenutog zakona prenose u svojini Republike Srbije u vrednosti jedne trećine utvrđene početne vrednosti.

Međutim u postupcima otuđenja istih stvari koji se sprovode saglasno odredbama Zakona o javnoj svojini, Direkcija je u obavezi da početnu kupoprodajnu cenu utvrdi u visini procenjene tržišne vrednosti, koju utvrđuje Poreska uprava, ne uzimajući u obzir da Poreska uprava te iste stvari nije otuđila ni po ceni u visini od 30% od utvrđene procenjene vrednosti.

U pogledu nepokretnosti koje nisu otuđene, Direkcija ostaje u obavezi da u budžetu Republike Srbije obezbedi potrebna sredstva, kako na ime oglašavanja u javnim glasilima, tako i na ime pratećih troškova (angažovanje lica i sredstava neophodnih za prisustvo na mestima na kojima se nepokretne i pokretne stvari nalaze, dugogodišnja upotreba magacina Poreske uprave za skadištenje pokretnih stvari) iz razloga što Direkcija ne raspolaže sopstvenim magacinskim prostorom, a što prouzrokuje dodatni trošak za budžet.

U članu 9. Predloga vrši se dopuna člana 64. Zakona, tako što je novim stavom 11. propisano da Republički geodetski zavod obezbeđuje Direkciji na upit pristup bazi podataka iz svoje nadležnosti neophodnih za vođenje jedinstvene evidencije nepokretnosti u javnoj svojini u skladu sa zakonom kojim se uređuje elektronska uprava.

Članom 10. Predloga omogućava se upis prava javne svojine Republike Srbije na nepokretnostima koje koriste za službene potrebe državni organi i organizacije i javne ustanove čiji je osnivač Republika, i to bez obzira na stanje upisa u katastru. Ovo iz razloga što su na nepokretnostima koje za službene potrebe koriste državni organi i javne ustanove čiji je osnivač Republika Srbija (opštinska odeljenja unutrašnjih poslova, bolnice, škole, ustanove kulture) upisana javna svojina autonomne pokrajine ili jedinice lokalne samouprave. Pored toga, predloženom izmenom omogućilo bi se da u slučajevima kad je po odredbama ovog zakona izvršen upis javne svojine u korist autonomne pokrajine, odnosno jedinice lokalne samouprave, a nepokretnost koristi državni organ, organizacija ili ustanova čiji je osnivač Republika Srbija, nosioci prava javne svojine mogu se sporazumeti da se umesto te nepokretnosti obezbedi neka druga nepokretnost, odnosno ukoliko je to u interesu nosilaca prava javne svojine, mogu izvršiti razmenu ili prenos prava javne svojine na toj ili nekoj drugoj nepokretnosti.

Članom 11. Predloga vrši se izmena stava 2. i brisanje st. 3. i 4. člana 76. Zakona i na taj način se pojednostavljuje procedura, odnosno ubrzava postupak upisa javne svojine na nepokretnostima pred nadležnim organom za upis prava na nepokretnostima.

Članom 12. vrši se izmena člana 77. stav 2. Zakona i brisanje stava 3. ovog člana da bi se omogućilo da se na efikasniji način izvrši popis javne svojine i skрати rok upisa javne svojine i istovremeno se na ovaj način obavezuju nosioci prava javne svojine da ažurnije izvrše svoje obaveze propisane Zakonom o javnoj svojini.

Članom 13. Predloga menja se član 77a Zakona tako što se obavezuje nadležni organ za upis prava na nepokretnostima da po službenoj dužnosti, po sili zakona, izvrši upis prava javne svojine jedinice lokalne samouprave ne samo na ulicama, trgovima i javnim parkovima, već i na nekategorisanim putevima i opštinskim putevima na kojima je kao korisnik upisana jedinica lokalne samouprave, odnosno njeni organi i organizacije, kao i na komunalnim mrežama. Na ovaj način se pojednostavljuje postupak upisa prava javne svojine jedinica lokalne samouprave u javnu knjigu o nepokretnostima i pravima na njima. Stavom 2. istog člana propisuje se obaveza da nadležni organ za upis prava na nepokretnostima po sili zakona i po službenoj dužnosti izvrši upis prava javne svojine u svim slučajevima kada korisnici nepokretnosti nisu izvršili obavezu u zakonom propisanom roku.

Članom 14. Predloga zakona ukida se obaveza javnih preduzeća i društava kapitala da nadležnom organu za upis prava na nepokretnostima, uz zahtev za upis prava svojine, dostavljaju izvod iz javne knjige i potvrdu Direkcije da su nepokretnosti prijavljene radi upisa u jedinstvenu evidenciju nepokretnosti i time se pojednostavljuje procedura i ubrzava postupak upisa javne svojine na nepokretnostima pred nadležnim organom za upis prava na nepokretnostima.

Članom 15. Predloga zakona uvodi se mogućnost konstituisanja prava svojine Republike Srbije na nepokretnostima na kojima su u javnoj knjizi o nepokretnostima i pravima na njima kao korisnici, odnosno nosioci prava korišćenja upisana pravna lica i drugi oblici organizovanja koji su prestali da postoje i koji nemaju pravne sledbenike, a zahtev za upis na navedenim nepokretnostima podnosi Državno pravobranilaštvo, odnosno Direkcija.

Članom 16. Predloga zakona propisano je da se odredbe člana 8. ovog zakona primenjuju i u postupcima otuđenja stvari u javnoj svojini koji su započeti, a nisu okončani prodajom stvari do dana stupanja na snagu ovog zakona, zbog neprihvatanja početne procenjene vrednosti.

Članom 17. Predloga zakona utvrđuje se da ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”.

IV. SREDSTVA POTREBNA ZA SPROVOĐENJE ZAKONA

Za sprovođenje ovog zakona nije potrebno obezbediti sredstva.

V. PREGLED ODREDABA ZAKONA KOJE SE MENJAJU I DOPUNJUJU

Član 10.

Dobra od opšteg interesa u javnoj svojini, u smislu ovog zakona, su stvari koje su zakonom određene kao dobra od opšteg interesa (poljoprivredno zemljište, šume i šumsko zemljište, vodno zemljište, vodni objekti, zaštićena prirodna dobra, kulturna dobra i dr.), zbog čega uživaju posebnu zaštitu.

Dobrima u opštoj upotrebi u javnoj svojini, u smislu ovog zakona, smatraju se one stvari koje su zbog svoje prirode namenjene korišćenju svih i koje su kao takve određene zakonom (javni putevi, javne pruge, most i tunel na javnom putu pruži ili ulici, ulice, trgovi, javni parkovi, granični prelazi i dr).

Način i uslovi iskorišćavanja i upravljanja dobrima u opštoj upotrebi i dobrima od opšteg interesa uređuju se posebnim zakonom.

Na dobrima u opštoj upotrebi može se steći pravo predviđeno posebnim zakonom (koncesija, zakup i sl).

Svako ima pravo da dobra u opštoj upotrebi koristi na način koji je radi ostvarenja te namene propisan zakonom, odnosno odlukom organa ili pravnog lica kome su ta dobra data na upravljanje.

Dobra od opšteg interesa na kojima postoji pravo javne svojine su u svojini Republike Srbije, ako zakonom nije drukčije određeno.

IZUZETNO, OD STAVA 6. OVOG ČLANA, KULTURNA DOBRA MOGU BITI U JAVNOJ SVOJINI AUTONOMNE POKRAJINE, ODNOSNO JEDINICE LOKALNE SAMOUPRAVE, UKOLIKO JE TO U FUNKCIJI OSTVARIVANJA NADLEŽNOSTI AUTONOMNIH POKRAJINA, ODNOSNO JEDINICA LOKALNE SAMOUPRAVE.

KULTURNA DOBRA U JAVNOJ SVOJINI REPUBLIKE SRBIJE MOGU BITI DATA NA KORIŠĆENJE I UPRAVLJANJE DRUGOM NOSIOCU PRAVA JAVNE SVOJINE, O ČEMU ODLUKU DONOSI VLADA NA PREDLOG REPUBLIČKE DIREKCIJE ZA IMOVINU REPUBLIKE SRBIJE (U DALJEM TEKSTU: DIREKCIJA).

ODREDBE ST. 7. I 8. OVOG ČLANA NE ODOSE SE NA NEPOKRETNOSTI U JAVNOJ SVOJINI KOJE KORISTE DRŽAVNI ORGANI I ORGANIZACIJE, A NAMENJENE SU IZVRŠAVANJU NJIHOVIH NADLEŽNOSTI.

Dobra u opštoj upotrebi su u svojini Republike Srbije izuzev državnih puteva II reda, koji su u svojini autonomne pokrajine na čijoj se teritoriji nalaze, kao i izuzev nekategorisanih puteva, opštinskih puteva i ulica (koji nisu deo autoputa ili državnog puta I i II reda) i trgova i javnih parkova, koji su u svojini jedinica lokalne samouprave na čijoj teritoriji se nalaze.

Član 16.

Prirodna bogatstva, dobra u opštoj upotrebi, mreže u javnoj svojini, vodno zemljište i vodni objekti u javnoj svojini, zaštićena prirodna dobra u javnoj svojini i kulturna dobra u javnoj svojini, ne mogu biti predmet prinudnog izvršenja.

Na nepokretnostima u javnoj svojini koje, u celini ili delimično, koriste organi Republike Srbije, autonomne pokrajine i jedinice lokalne samouprave za ostvarivanje njihovih prava i dužnosti ne može se sprovesti prinudno izvršenje.

Predmet prinudnog izvršenja ne mogu biti objekti, oružje i oprema namenjeni odbrani i državnoj i javnoj bezbednosti.

Predmet prinudnog izvršenja ne mogu biti ni udeli, odnosno akcije koje javna preduzeća i privredna društva čiji je vlasnik republika srbija, autonomna pokrajina ili jedinica lokalne samouprave imaju u privrednim društvima, osim ukoliko postoji saglasnost republike srbije, autonomne pokrajine ili jedinice lokalne samouprave na uspostavljanje zaloge na tim udelima, odnosno akcijama.

Predmet prinudnog izvršenja ne mogu biti ni pokretne i nepokretne stvari koje koriste zdravstvene ustanove iz Plana mreže zdravstvenih ustanova, OSIM U SLUČAJEVIMA IZ ČLANA 17. STAV 2. OVOG ZAKONA NA OSNOVU ODLUKE VLADE.

Dobra iz stava 1. ovog člana ne mogu se otuđiti iz javne svojine.

Član 17.

Na stvarima iz člana 16. ovog zakona ne može se steći pravo svojine održajem, niti se može zasnovati hipoteka ili drugo sredstvo stvarnog obezbeđenja.

IZUZETNO, HIPOTEKA SE MOŽE ZASNOVATI NA NEPOKRETNIM STVARIMA KOJE KORISTE USTANOVE IZ ČLANA 18. STAV 6. OVOG ZAKONA, NA OSNOVU ODLUKE VLADE, ODNOSNO NADLEŽNOG ORGANA AUTONOMNE POKRAJINE I JEDINICE LOKALNE SAMOUPRAVE.

Član 21.

Javno preduzeće, društvo kapitala čiji je osnivač Republika Srbija, autonomna pokrajina ili jedinica lokalne samouprave i njihova zavisna društva, koja obavljaju

delatnost od opšteg interesa, koriste nepokretnosti koje im nisu uložene u kapital, a na osnovu posebnog zakona, osnivačkog akta ili ugovora zaključenog sa osnivačem.

Društvo kapitala čiji je osnivač Republika Srbija, autonomna pokrajina ili jedinica lokalne samouprave, koja ne obavlja delatnost od opšteg interesa može po osnovu ugovora zaključenog sa osnivačem, uz naknadu ili bez naknade, koristiti nepokretnosti koje mu nisu uložene u kapital, a koje su neophodne za obavljanje delatnosti radi koje je osnovano.

DRUŠTVO KAPITALA KOJE JE OSNOVANO U SKLADU SA PROPISIMA O INOVACIONOJ DELATNOSTI, ČIJI JE OSNIVAČ ILI JEDAN OD OSNIVAČA REPUBLIKA SRBIJA, AUTONOMNA POKRAJINA, JEDINICA LOKALNE SAMOUPRAVE, ODNOSNO USTANOVA IZ ČLANA 18. STAV 6. OVOG ZAKONA, MOŽE UPRAVLJATI NEPOKRETNOSTIMA U JAVNOJ SVOJINI POD USLOVIMA KOJE POSEBNIM AKTOM ODREDI OSNIVAČ KOJI JE VLASNIK NEPOKRETNOSTI, ILI PO OSNOVU UGOVORA ZAKLJUČENOG SA OSNIVAČEM, UZ NAKNADU ILI BEZ NAKNADE, KORISTITI NEPOKRETNOSTI U JAVNOJ SVOJINI KOJE MU NISU ULOŽENE U KAPITAL, A KOJE SU NEOPHODNE ZA OBAVLJANJE DELATNOSTI RADI KOJE JE OSNOVANO, A MOŽE TU NEPOKRETNOST DATI I U ZAKUP POD USLOVIMA UTVRĐENIM U JAVNOM POZIVU ZA PRUŽANJE USLUGA U SKLADU SA PROPISIMA O INOVACIONOJ DELATNOSTI.

Ugovor iz stava 2. ovog člana, sa društvom kapitala čiji je osnivač Republika Srbija, na osnovu akta Vlade, zaključuje ~~direktor Republičke direkcije za imovinu Republike Srbije (u daljem tekstu: Direkcija)~~ DIREKTOR DIREKCIJE ili lice iz Direkcije koje on za to ovlasti, a sa društvom kapitala čiji je osnivač autonomna pokrajina, odnosno jedinica lokalne samouprave, na osnovu akta nadležnog organa autonomne pokrajine, odnosno jedinice lokalne samouprave – lice ovlašćeno u skladu sa propisom autonomne pokrajine, odnosno jedinice lokalne samouprave.

Osnivač privrednog društva iz stava 2. ovog člana učestvuje u dobiti društva koja se ostvari poslovanjem sredstvima koja mu je osnivač uneo u kapital i poslovanjem nepokretnostima koje mu je osnivač dao na korišćenje, u skladu sa zakonom i ugovorom kojim su te nepokretnosti društvu date na korišćenje.

Član 22.

~~Nosioci prava korišćenja iz člana 18. ovog zakona imaju pravo da stvar drže i da je koriste u skladu sa prirodom i namenom stvari, da je daju u zakup i da njome upravljaju u skladu sa ovim i drugim zakonom.~~

~~Davanje u zakup stvari u svojini Republike Srbije iz stava 1. ovog člana, osim stvari koje koristi Narodna banka Srbije, vrši se po prethodno pribavljenoj saglasnosti Direkcije.~~

~~Aktom Direkcije iz stava 2. ovog člana daje se načelna saglasnost da se stvar da u zakup, opredeljuje se namena stvari za vreme trajanja zakupa, ali ne i budući zakupac i uslovi zakupa. Za promenu namene stvari za vreme trajanja zakupa neophodna je nova saglasnost Direkcije.~~

~~Ugovor o zakupu zaključen bez saglasnosti Direkcije iz st. 2. i 3. ovog člana ništav je.~~

~~Sredstva ostvarena davanjem u zakup stvari iz stava 1. ovog člana prihod su nosioca prava korišćenja koji je stvari dao u zakup.~~

NOSIOCI PRAVA KORIŠĆENJA IZ ČLANA 18. OVOG ZAKONA IMAJU PRAVO DA STVAR DRŽE I DA JE KORISTE U SKLADU SA PRIRODOM I NAMENOM TIH STVARI, DA JE DAJU NA KORIŠĆENJE DRUGOM NOSIOCU PRAVA KORIŠĆENJA ILI U ZAKUP I DA NJOME UPRAVLJAJU U SKLADU SA OVIM I DRUGIM ZAKONOM.

DAVANJE NA KORIŠĆENJE ILI U ZAKUP STVARI U SVOJINI REPUBLIKE SRBIJE IZ STAVA 1. OVOG ČLANA, OSIM STVARI KOJE KORISTI NARODNA

BANKA SRBIJE, VRŠI SE PO PRETHODNO PRIBAVLJENOJ SAGLASNOSTI DIREKCIJE.

AKT IZ STAVA 2. OVOG ČLANA KOJIM DIREKCIJA DAJE SAGLASNOST ZA DAVANJE NA KORIŠĆENJE MORA SADRŽATI USLOVE POD KOJIMA SE STVAR DAJE NA KORIŠĆENJE DRUGOM NOSIOCU PRAVA KORIŠĆENJA. AKTOM DIREKCIJE IZ STAVA 2. OVOG ČLANA KOJIM SE DAJE NAČELNA SAGLASNOST DA SE STVAR DA U ZAKUP, OPREDELJUJE SE NAMENA STVARI ZA VREME TRAJANJA ZAKUPA, ALI NE I BUDUĆI ZAKUPAC I USLOVI ZAKUPA. ZA PROMENU NAMENE STVARI ZA VREME TRAJANJA ZAKUPA NEOPHODNA JE NOVA SAGLASNOST DIREKCIJE.

UGOVOR O DAVANJU NA KORIŠĆENJE I UGOVOR O ZAKUPU ZAKLJUČEN BEZ SAGLASNOSTI DIREKCIJE IZ ST. 2. I 3. OVOG ČLANA NIŠTAV JE.

PRIPADNOST SREDSTAVA OSTVARENIH DAVANJEM U ZAKUP STVARI IZ STAVA 1. OVOG ČLANA ODREĐUJE SE U SKLADU SA ZAKONOM KOJIM SE UREĐUJE BUDŽETSKI SISTEM, S TIM DA IZUZETNO, SREDSTVA OSTVARENA OD DAVANJA U ZAKUP NEPOKRETNOSTI KOJE SU DATE NA KORIŠĆENJE NARODNOJ BANCI SRBIJE, PRIHOD SU NARODNE BANKE SRBIJE.

Odredbe st. 1. do 5. ovog člana shodno se primenjuju i kod davanja u zakup I NA KORIŠĆENJE stvari u svojini autonomne pokrajine i jedinice lokalne samouprave, s tim što o davanju saglasnosti odlučuje nadležni organ autonomne pokrajine, odnosno jedinice lokalne samouprave.

~~Vlada može odlučiti da se nepokretnost u svojini Republike Srbije na kojoj postoji pravo korišćenja iz člana 18. ovog zakona, koja nije u funkciji ostvarivanja nadležnosti, odnosno delatnosti nosioca prava korišćenja na toj stvari, kao i nepokretnost koja se koristi suprotno zakonu, drugom propisu ili prirodi i nameni nepokretnosti, oduzme od nosioca prava korišćenja.~~

VLADA MOŽE ODLUČITI DA SE NEPOKRETNOST U JAVNOJ SVOJINI REPUBLIKE SRBIJE NA KOJOJ POSTOJI UPISANO PRAVO KORIŠĆENJA NOSIOCA PRAVA KORIŠĆENJA IZ ČLANA 18. OVOG ZAKONA, KOJA NIJE U FUNKCIJI OSTVARIVANJA NADLEŽNOSTI, ODNOSNO DELATNOSTI NOSIOCA PRAVA KORIŠĆENJA NA TOJ NEPOKRETNOSTI, AKO SE NE KORISTI DUŽI VREMENSKI PERIOD, ILI SE KORISTI SUPROTNO ZAKONU, DRUGOM PROPISU ILI PRIRODI I NAMENI NEPOKRETNOSTI, ODUZME OD NOSIOCA PRAVA KORIŠĆENJA.

U slučaju kad se nepokretnost izda u zakup bez saglasnosti nadležnog organa, smatraće se da se nepokretnost koristi suprotno zakonu u smislu stava 7. ovog člana.

Vlada može odlučiti da se nepokretnost u svojini Republike Srbije na kojoj postoji pravo korišćenja iz člana 18. ovog zakona oduzme od nosioca prava korišćenja i u slučajevima koji nisu navedeni u stavu 7. ovog člana, pod uslovom da se nosiocu prava korišćenja obezbedi korišćenje druge odgovarajuće nepokretnosti.

VLADA MOŽE ODLUČITI DA SE NEPOKRETNOST U JAVNOJ SVOJINI REPUBLIKE SRBIJE ČIJI JE KORISNIK SUBJEKAT IZ ČLANA 19. STAV 1. TAČKA 3) OVOG ZAKONA, A KOJA NIJE U FUNKCIJI OSTVARIVANJA NADLEŽNOSTI, ODNOSNO DELATNOSTI KORISNIKA NA TOJ NEPOKRETNOSTI, AKO SE NE KORISTI DUŽI VREMENSKI PERIOD, ILI SE KORISTI SUPROTNO ZAKONU, DRUGOM PROPISU ILI PRIRODI I NAMENI NEPOKRETNOSTI, KAO I SUBJEKAT KOJI NE MOŽE BITI KORISNIK, ODNOSNO NOSILAC PRAVA KORIŠĆENJA PO ODREDBAMA OVOG ZAKONA, ODUZME OD TIH KORISNIKA, RADI DAVANJA NEPOKRETNOSTI NA KORIŠĆENJE DRŽAVNIM ORGANIMA I ORGANIZACIJAMA, KAO I USTANOVAMA I JAVNIM AGENCIJAMA ČIJI JE OSNIVAČ REPUBLIKA SRBIJA.

Odredbe st. 7. do 9- 10. ovog člana shodno se primenjuju i kod oduzimanja nepokretnosti u svojini autonomne pokrajine i jedinice lokalne samouprave, s tim što

o oduzimanju odlučuje nadležni organ autonomne pokrajine, odnosno jedinice lokalne samouprave.

Odredbe st. 7. do ~~10.~~ 11. ovog člana ne primenjuju se kod oduzimanja svojine, odnosno prava korišćenja na nepokretnostima u javnoj svojini u slučajevima kada je oduzimanje ovih prava uređeno posebnim zakonom.

Pravo korišćenja na nepokretnosti u javnoj svojini iz člana 18. ovog zakona prestaje i u slučaju njenog otuđenja iz javne svojine, na osnovu odluke Vlade, odnosno nadležnog organa autonomne pokrajine, odnosno jedinice lokalne samouprave, nezavisno od volje nosioca prava korišćenja na toj nepokretnosti, u slučaju prestanka nosioca prava korišćenja, kao i u drugim slučajevima utvrđenim zakonom.

Član 23.

O davanju na korišćenje nepokretnosti oduzete u skladu sa članom 22. st. 7. i 9. ovog zakona, kao i nepokretnosti koju Republika Srbija stekne nasleđem, poklonom ili jednostranom izjavom volje, ili na drugi zakonom određen način, odlučuje Vlada, ako zakonom nije drukčije određeno.

O davanju na korišćenje nepokretnosti oduzete u skladu sa članom 22. stav ~~10.~~ 11. ovog zakona, kao i nepokretnosti koju autonomna pokrajina, odnosno jedinica lokalne samouprave stekne nasleđem poklonom ili jednostranom izjavom volje, ili na drugi zakonom određen način, odlučuje nadležni organ autonomne pokrajine, odnosno jedinice lokalne samouprave.

Član 29.

~~Nepokretne stvari pribavljaju se u javnu svojinu i otuđuju iz javne svojine, polazeći od tržišne vrednosti nepokretnosti, koju je procenio poreski, odnosno drugi nadležni organ, u postupku javnog nadmetanja, odnosno prikupljanjem pismenih ponuda, ako zakonom nije drukčije određeno.~~

NEPOKRETNE STVARI PRIBAVLJAJU SE U JAVNU SVOJINU I OTUĐUJU IZ JAVNE SVOJINE POLAZEĆI OD TRŽIŠNE VREDNOSTI NEPOKRETNOSTI, KOJU JE PROCENIO PORESKI ILI DRUGI NADLEŽNI ORGAN ILI LICENCIRANI PROCENITELJ, U POSTUPKU JAVNOG NADMETANJA, ODNOSNO PRIKUPLJANJEM PISMENIH PONUDA, AKO ZAKONOM NIJE DRUGAČIJE ODREĐENO.

Pribavljanjem nepokretnih stvari, u smislu stava 1. ovog člana, smatra se i razmena nepokretnosti i izgradnja objekata.

~~Nepokretne stvari se mogu pribavljati u javnu svojinu besteretnim pravnim poslom (nasleđe, poklon ili jednostrana izjava volje), kao i eksproprijacijom na osnovu posebnog zakona.~~

NEPOKRETNE STVARI SE MOGU PRIBAVLJATI U JAVNU SVOJINU BESTERETNIM PRAVNIM POSLOM (NASLEĐE, POKLON ILI JEDNOSTRANA IZJAVA VOLJE), EKSPROPRIJACIJOM, U PORESKOM, STEČAJNOM I DRUGIM POSTUPCIMA REGULISANIM POSEBNIM ZAKONOM.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, nepokretne stvari se mogu pribaviti ili otuđiti neposrednom pogodbom, ali ne ispod od strane nadležnog organa procenjene tržišne vrednosti nepokretnosti (kod otuđenja), odnosno ne iznad te vrednosti (kod pribavljanja), ako u konkretnom slučaju to predstavlja jedino moguće rešenje. Predlog akta, odnosno akt o ovakvom raspolaganju mora da sadrži obrazloženje iz koga se može utvrditi postojanje ovih okolnosti.

ČLAN 31A

IZUZETNO, U SLUČAJU KADA SE NEPOKRETNOST NE OTUĐI IZ JAVNE SVOJINE U SPROVEDENOM POSTUPKU JAVNOG OGLAŠAVANJA U SKLADU SA ČLANOM 29. STAV 1. OVOG ZAKONA, POČETNA PROCENJENA VREDNOST

NEPOKRETNOSTI MOŽE SE UMANJITI NA 80% OD POČETNE PROCENJENE VREDNOSTI UTVRĐENE NA NAČIN I POD USLOVIMA IZ ČLANA 29. STAV 1. OVOG ZAKONA. U SLUČAJU KADA SE NEPOKRETNOST NI U PONOVLJENOM POSTUPKU JAVNOG OGLAŠAVANJA SA UMANJENOM POČETNOM VREDNOŠĆU NE OTUĐI IZ JAVNE SVOJINE, POČETNA PROCENJENA VREDNOST NEPOKRETNOSTI PO KOJOJ SE ISTA OTUĐUJE, MOŽE SE UMANJITI NA 60%, PO KOJOJ CENI ĆE SE NASTAVITI SA JAVNIM OGLAŠAVANJEM.

ODLUKU O UMANJENJU VREDNOSTI NEPOKRETNOSTI IZ STAVA 1. OVOG ČLANA DONOSI VLADA, ODNOSNO NADLEŽNI ORGAN AUTONOMNE POKRAJINE, ODNOSNO JEDINICE LOKALNE SAMOUPRAVE, POD USLOVOM DA JE TO OD INTERESA ZA REPUBLIKU SRBIJU, AUTONOMNU POKRAJINU, ODNOSNO JEDINICU LOKALNE SAMOUPRAVE.

ODREDBE ST. 3. I 4. OVOG ČLANA PRIMENJUJU SE I U POSTUPKU OTUĐENJA POKRETNIH STVARI U JAVNOJ SVOJINI IZ ČLANA 33. OVOG ZAKONA.

Član 64.

Organi Republike Srbije, autonomne pokrajine i jedinice lokalne samouprave vode evidenciju o stanju i kretanju sredstava u javnoj svojini koje koriste, u skladu sa zakonom.

Organi iz stava 1. ovog člana vode posebnu evidenciju nepokretnosti u javnoj svojini koje koriste.

Organi Republike Srbije, autonomne pokrajine i jedinice lokalne samouprave dužni su da podatke iz evidencije nepokretnosti iz stava 2. ovog člana dostavljaju Direkciji, koja vodi jedinstvenu evidenciju nepokretnosti u javnoj svojini.

Vlada uredbom propisuje sadržinu i način vođenja evidencije nepokretnosti iz stava 2. ovog člana, kao i rokove dostavljanja podataka i način vođenja jedinstvene evidencije iz stava 3. ovog člana.

Organi autonomne pokrajine i jedinice lokalne samouprave dužni su da vode evidenciju nepokretnosti u svojini autonomne pokrajine, odnosno jedinice lokalne samouprave koje koriste, u skladu sa uredbom iz stava 4. ovog člana.

Javno preduzeće, društvo kapitala, zavisno društvo kapitala, ustanova ili drugo pravno lice čiji je osnivač Republika Srbija, autonomna pokrajina ili jedinica lokalne samouprave vodi evidenciju nepokretnosti u javnoj svojini koje koristi.

Podatke iz evidencije nepokretnosti iz stava 6. ovog člana, javno preduzeće, društvo kapitala, zavisno društvo kapitala, ustanova javna agencija i drugo pravno lice čiji je osnivač Republika Srbija, dostavljaju Direkciji, koja vodi jedinstvenu evidenciju nepokretnosti u javnoj svojini.

Podatke iz evidencije nepokretnosti iz stava 6. ovog člana, javno preduzeće, društvo kapitala, zavisno društvo kapitala, ustanova ili drugo pravno lice čiji je osnivač autonomna pokrajina ili jedinica lokalne samouprave dostavljaju nadležnom organu osnivača, koji te podatke dostavlja Direkciji, koja vodi jedinstvenu evidenciju nepokretnosti u javnoj svojini.

Nadležni organ autonomne pokrajine, odnosno jedinice lokalne samouprave vodi jedinstvenu evidenciju nepokretnosti u svojini autonomne pokrajine, odnosno jedinice lokalne samouprave, u skladu sa uredbom iz stava 4. ovog člana.

Jedinstvenu evidenciju nepokretnosti u javnoj svojini iz stava 3. ovog člana, Direkcija vodi kao javnu i elektronsku bazu podataka, osim za nepokretnosti za posebne namene iz člana 59. ovog zakona.

REPUBLIČKI GEODETSKI ZAVOD OBEZBEĐUJE DIREKCIJI, NA UPIT, PRISTUP BAZI PODATAKA IZ SVOJE NADLEŽNOSTI NEOPHODNIH ZA VOĐENJE JEDINSTVENE EVIDENCIJE NEPOKRETNOSTI U JAVNOJ SVOJINI, U SKLADU SA ZAKONOM KOJIM SE UREĐUJE ELEKTRONSKA UPRAVA.

Član 74.

Izuzetno od odredaba člana 72. stav 4. i stav 5. alineja prva ovog zakona na nepokretnostima koje na dan stupanja na snagu ovog zakona faktički koriste Republika Srbija, odnosno državni organi i organizacije, Republika Srbija danom stupanja na snagu ovog zakona stiže:

- javnu svojinu ukoliko na nepokretnostima na dan stupanja na snagu ovog zakona nisu kao korisnici ili nosioca prava korišćenja upisani drugi nosioci javne svojine, ili od njih osnovane ustanove i druge organizacije;

- javnu svojinu ukoliko su nepokretnosti namenjene ZA POTREBE DRŽAVNIH ORGANA, ORGANIZACIJA I JAVNIH USTANOVA ČIJI JE OSNIVAČ REPUBLIKA SRBIJA, za reprezentativne potrebe državnih organa i Republike Srbije ili služe za smeštaj stranih diplomatsko-konzularnih predstavništava, bez obzira na stanje korisnika, odnosno nosioca prava korišćenja u javnom registru nepokretnosti i prava na njima;

- pravo besteretnog korišćenja ~~u trajanju od 10 godina~~ ukoliko su na nepokretnostima na dan stupanja na snagu ovog zakona upisani kao korisnici ili nosioci prava korišćenja drugi nosioci javne svojine ili od njih osnovane ustanove i druge organizacije, DOK POSTOJI POTREBA ZA KORIŠĆENJEM, ODNOSNO DOK SE NE OBEZBEDI DRUGA ODGOVARAJUĆA NEPOKRETNOST.

Pravo besteretnog korišćenja u smislu stava 1. alineja treća ovog člana stiže se i u slučaju delimičnog korišćenja određene nepokretnosti – na delu koji se faktički koristi, a prema popisu koji će sačiniti korisnici nepokretnosti.

U slučajevima iz stava 1. alineja treća i stava 2. ovog člana, nadležni organi Republike Srbije i Autonomne pokrajine Vojvodine, odnosno jedinice lokalne samouprave mogu se sporazumeti da se umesto predmetne nepokretnosti Republici Srbiji, odnosno državnim organima i organizacijama obezbedi korišćenje druge nepokretnosti pod istim uslovima, KAO I DA SE IZVRŠI RAZMENA ILI PRENESE PRAVO JAVNE SVOJINE NA TOJ ILI DRUGOJ NEPOKRETNOSTI, AKO JE TO U INTERESU NOSILACA PRAVA JAVNE SVOJINE.

Član 76.

Pravo javne svojine autonomne pokrajine i jedinice lokalne samouprave na nepokretnostima iz člana 72. ovog zakona stiže se upisom prava javne svojine u javnu knjigu o nepokretnostima i pravima na njima.

Nadležni organ autonomne pokrajine, odnosno jedinice lokalne samouprave podnosi nadležnom organu za upis prava na nepokretnostima zahtev za upis prava javne svojine autonomne pokrajine, odnosno jedinice lokalne samouprave na osnovu odredaba ovog zakona, S TIM DA ĆE ZAHTEV BITI ODBIJEN AKO SE ISTI ODNOSI NA NEPOKRETNOST IZ ČLANA 74. OVOG ZAKONA.

~~Uz zahtev iz stava 2. ovog člana podnosi se izvod iz javne knjige u koju se upisuju prava na nepokretnostima ili druga isprava kojom se dokazuje pravo korišćenja, odnosno svojstvo korisnika nepokretnosti, kao i potvrda Republičke direkcije za imovinu da su nepokretnosti prijavljene za jedinstvenu evidenciju nepokretnosti u državnoj svojini saglasno zakonu.~~

~~U slučaju kad nepokretnost nije evidentirana kod Direkcije korisnik nepokretnosti je dužan da podnese evidencionu prijavu na propisanom obrascu.~~

Rok za podnošenje zahteva

Član 77.

Autonomna pokrajina i jedinica lokalne samouprave podnose zahtev za upis prava javne svojine iz člana 76. stav 2. ovog zakona u roku od pet godina od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Ukoliko se zahtev za upis prava javne svojine za određenu nepokretnost ne podnese u roku iz stava 1. ovog člana, nadležni organ za upis prava na nepokretnostima, izvršiće po službenoj dužnosti, PO SILI ZAKONA, na toj

nepokretnosti upis prava javne svojine Republike Srbije uz zadržavanje postojećeg upisa prava korišćenja, odnosno korisnika.

~~U slučaju iz stava 2. ovog člana, ukoliko autonomna pokrajina, odnosno jedinica lokalne samouprave ne podnese zahtev za upis prava javne svojine u smislu stava 1. ovog člana, u roku od 10 godina od dana stupanja na snagu ovog zakona, nadležni organ za upis prava na nepokretnostima izvršiće, po službenoj dužnosti, brisanje prava korišćenja, odnosno korisnika.~~

Član 77a

~~Nadležni organ za upis prava na nepokretnostima dužan je da po službenoj dužnosti, po sili zakona, izvrši upis prava javne svojine jedinice lokalne samouprave na nepokretnostima iz člana 72. stav 5. alineja 3. ovog zakona.~~

NADLEŽNI ORGAN ZA UPIS PRAVA NA NEPOKRETNOSTIMA DUŽAN JE DA PO SLUŽBENOJ DUŽNOSTI, PO SILI ZAKONA, IZVRŠI UPIS PRAVA JAVNE SVOJINE JEDINICE LOKALNE SAMOUPRAVE NA NEKATEGORISANIM PUTEVIMA I OPŠTINSKIM PUTEVIMA NA KOJIMA JE KAO KORISNIK UPISANA JEDINICA LOKALNE SAMOUPRAVE, ODNOSNO NJENI ORGANI I ORGANIZACIJE, KAO I NA NEPOKRETNOSTIMA IZ ČLANA 72. STAV 5. ALINEJE 2. I 3. OVOG ZAKONA.

NAKON ISTEKA ROKOVA ZA PODNOŠENJE ZAHTEVA ZA UPIS PRAVA JAVNE SVOJINE PROPISANIH OVIM ZAKONOM, KAO I PRAVA SVOJINE JAVNIH PREDUZEĆA, DRUŠTAVA KAPITALA I DRUGIH KORISNIKA U SKLADU SA OVIM ZAKONOM, NADLEŽNI ORGAN ZA UPIS PRAVA NA NEPOKRETNOSTIMA DUŽAN JE DA PO SLUŽBENOJ DUŽNOSTI, PO SILI ZAKONA, IZVRŠI UPIS PRAVA JAVNE SVOJINE REPUBLIKE SRBIJE I BRISANJE UPISA PRAVA KORIŠĆENJA, ODNOSNO KORISNIKA NA SVIM NEPOKRETNOSTIMA ZA KOJE NIJE IZVRŠEN UPIS SVOJINE NITI JE PODNET ZAHTEV, A SVE U SKLADU SA ZAKONOM.

Upis prava svojine javnog preduzeća i društva kapitala

Član 82.

Pravo svojine javnog preduzeća i društva kapitala na nepokretnostima iz člana 72. st. 7, 8. i 9. ovog zakona, stiče se upisom u javnu evidenciju o nepokretnostima i pravima na njima.

~~Uz zahtev za upis prava svojine iz stava 1. ovog člana podnosi se izvod iz javne knjige u kojoj se upisuju prava na nepokretnostima ili druga isprava kojom se dokazuje pravo korišćenja, akt o saglasnosti nadležnog organa osnivača, izmena osnivačkog akta i potvrda Direkcije da su nepokretnosti prijavljene radi upisa u jedinstvenu evidenciju nepokretnosti u skladu sa zakonom.~~

UZ ZAHTEV ZA UPIS PRAVA SVOJINE IZ STAVA 1. OVOG ČLANA PODNOSI SE AKT O SAGLASNOSTI NADLEŽNOG ORGANA OSNIVAČA I IZMENA OSNIVAČKOG AKTA.

Javno preduzeće odnosno društvo kapitala, kao i njihova zavisna društva podnose zahtev za upis prava svojine u roku od pet godina od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Neće se dozvoliti upis prava svojine javnog preduzeća i društva kapitala na:

- 1) prirodnim bogatstvima;
- 2) dobrima u opštoj upotrebi;
- 3) mrežama u javnoj svojini;
- 4) nepokretnostima iz člana 20. stav 2. ovog zakona koje su poverene javnom preduzeću, odnosno društvu kapitala, odnosno njihovom zavisnom društvu radi davanja u zakup odnosno na korišćenje;
- 5) nepokretnostima koje koriste organi i organizacije nosioca prava javne svojine na tim nepokretnostima;

6) poljoprivrednom i građevinskom zemljištu i drugim nepokretnostima koje nisu uložene, niti se mogu uložiti u kapital javnog preduzeća i društva kapitala, odnosno koje mogu biti isključivo u javnoj svojini.

Odredbe člana 78. st. 4, 5. i 6. ovog zakona shodno će se primenjivati i kod rešavanja po zahtevu za upis prava svojine javnog preduzeća i društva kapitala na nepokretnostima iz stava 1. ovog člana.

Upis prava svojine javnog preduzeća i društva kapitala na nepokretnostima iz stava 1. ovog člana ne može se izvršiti bez pisane saglasnosti osnivača, koju daje nadležni organ autonomne pokrajine, odnosno jedinice lokalne samouprave, a za javna preduzeća i društva kapitala čiji je osnivač Republika Srbija - Vlada, na predlog ministarstva nadležnog za oblast kojoj pripada delatnost javnog preduzeća, odnosno društva kapitala.

Upis prava svojine javnog preduzeća i društva kapitala neće se dozvoliti i u drugim slučajevima postojanja zabrane upisa, odnosno sticanja svojine javnog preduzeća i društva kapitala.

Ukoliko se zahtev za upis prava svojine za određenu nepokretnost ne podnese u roku iz stava 3. ovog člana, ili taj zahtev bude pravosnažno odbijen, organ nadležan za upis prava na nepokretnostima izvršiće, po službenoj dužnosti, upis prava javne svojine Republike Srbije - ako je reč o zahtevu javnog preduzeća, odnosno društva kapitala čiji je osnivač Republika Srbija, a ako je reč o zahtevu javnog preduzeća odnosno društva kapitala čiji je osnivač autonomna pokrajina, odnosno jedinica lokalne samouprave - organ nadležan za upis izvršiće, po službenoj dužnosti, upis prava javne svojine autonomne pokrajine odnosno jedinice lokalne samouprave ako su za to ispunjeni uslovi propisani ovim zakonom.

Do upisa prava svojine podnosioca zahteva za upis, odnosno prava javne svojine osnivača iz stava 8. ovog člana, javno preduzeće i društvo kapitala koji imaju pravo korišćenja zadržavaju pravo korišćenja na predmetnim nepokretnostima sa pravima i obavezama koje imaju na dan stupanja na snagu ovog zakona. Otuđenje ovog prava ne može se izvršiti bez saglasnosti osnivača, a akt o otuđenju suprotno ovoj odredbi ništav je.

Zabrana za upis iz stava 4. tačka 4) ovog člana nije smetnja da se nepokretnost u javnoj svojini, na osnovu odluke Vlade, odnosno nadležnog organa autonomne pokrajine, odnosno jedinice lokalne samouprave, u skladu sa ovim zakonom, prenese u svojinu javnog preduzeća, odnosno društva kapitala.

ČLAN 15.

NA NEPOKRETNOSTIMA NA KOJIMA SU U JAVNOJ KNJIZI O NEPOKRETNOSTIMA I PRAVIMA NA NJIMA KAO KORISNICI, ODNOSNO NOSIOCI PRAVA KORIŠĆENJA UPISANA PRAVNA LICA I DRUGI OBLICI ORGANIZOVANJA KOJI SU PRESTALI DA POSTOJE I KOJI NEMAJU PRAVNE SLEDBENIKE, PRESTAJE NAVEDENO PRAVO I KONSTITUIŠE SE PRAVO JAVNE SVOJINE REPUBLIKE SRBIJE.

ZAHTEV ZA UPIS JAVNE SVOJINE REPUBLIKE SRBIJE NA NEPOKRETNOSTIMA NAVEDENIM U STAVU 1. OVOG ČLANA PODNOSI DRŽAVNO PRAVOBRANILAŠTVO, ODNOSNO DIREKCIJA.

UZ ZAHTEV ZA UPIS JAVNE SVOJINE REPUBLIKE SRBIJE DOSTAVLJA SE: DOKAZ DA PRAVNO LICE, ODNOSNO ORGANIZACIJA NIJE UPISANA U REGISTAR PRAVNIH LICA I ORGANIZACIJA I DA NEMA PRAVNOG SLEDBENIKA; AKT O BRISANJU IZ REGISTRA PRAVNIH LICA, KAO I DRUGA DOKUMENTACIJA NA OSNOVU KOJE SE MOŽE UTVRDITI DA SU UPISANI KORISNICI, ODNOSNO NOSIOCI PRAVA KORIŠĆENJA PRESTALI DA POSTOJE.

LICE KOJE IMA PRAVNI INTERES MOŽE OSPORITI UPIS PRAVA JAVNE SVOJINE REPUBLIKE SRBIJE U SMISLU OVOG ČLANA ZAKONA.

ČLAN 16.

ODREDBE ČLANA 8. OVOG ZAKONA PRIMENJUJU SE I U POSTUPCIMA OTUĐENJA STVARI U JAVNOJ SVOJINI KOJI SU ZAPOČETI, A NISU OKONČANI PRODAJOM STVARI DO DANA STUPANJA NA SNAGU OVOG ZAKONA, ZBOG NEPRIHVATANJA POČETNE PROCENJENE VREDNOSTI.

ČLAN 17.

OVAJ ZAKON STUPA NA SNAGU OSMOG DANA OD DANA OBJAVLJIVANJA U „SLUŽBENOM GLASNIKU REPUBLIKE SRBIJE.”.

VI. ANALIZA EFEKATA PROPISA

1. Određenje problema koji zakon treba da reši

Razlozi za donošenje Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o javnoj svojini sadržani su u potrebi da se otklone nedostaci koji su uočeni u dosadašnjoj primeni Zakona o javnoj svojini, preciziranjem pojedinih odredaba i poboljšanjem postojećih zakonskih rešenja. Pored toga, Predlogom zakona se omogućava da predmet izvršenja mogu biti pokretne i nepokretne stvari koje koriste zdravstvene ustanove iz Plana mreža zdravstvenih ustanova, kao i da se na istim nepokretnostima može zasnovati hipoteka na osnovu odluke Vlade, jer dosadašnjim zakonskim rešenjem medicinske ustanove kao npr. banjska lečilišta nisu mogle da uzimaju kredite radi rekonstrukcije postojećih ili izgradnje novih objekata.

Zakonom o javnoj svojini propisana je mogućnost otuđenja nepokretnosti ispod tržišne cene kod otklanja posledica elementarnih nepogoda ili uspostavljanja dobrih odnosa sa drugim državama, odnosno međunarodnim organizacijama. Međutim, u praksi se pojavio problem kod otuđenja objekata, s obzirom na to da su tržišne vrednosti nepokretnosti koje se otuđuju iz javne svojine, često u praksi procenjene u iznosu koji ne odgovara stvarnom stanju nepokretnosti i da se iste ni posle više postupaka oglašavanja ne mogu otuđiti, te se izmenama zakona omogućuje umanjeње početne procenjene vrednosti stvari u javnoj svojini na osnovu odluke Vlade, odnosno nadležnog organa AP, odnosno JLS.

Predlogom zakona pojednostavljuje se postupak upisa prava javne svojine jedinica lokalne samouprave u javnu knjigu o nepokretnostima i pravima na njima na nekategorisanim i opštinskim putevima na kojima je kao korisnik upisana jedinica lokalne samouprave, odnosno njeni organi i organizacije. U dosadašnjoj praksi uočene su velike teškoće jedinica lokalne samouprave prilikom upisa prava u javnu knjigu, jer je postupak dobijanja potvrda, koje su uslov za upis u katastar, od strane Republičke direkcije za imovinu Republike Srbije veoma usporen zbog ogromnog broja katastarskih parcela koje čine jedan nekategorisani ili opštinski put.

2. Ciljevi koji se postižu donošenjem zakona

Predlogom zakona se omogućava da predmet izvršenja mogu biti nepokretnosti, na kojima je zasnovana hipoteka, a koje koriste zdravstvene ustanove iz Plana mreža zdravstvenih ustanova, na osnovu odluke Vlade i uvodi se mogućnost da se na nepokretnostima koje koriste ustanove iz člana 18. stav 6. zakona može zasnovati hipoteka na osnovu odluke Vlade, jer dosadašnjim zakonskim rešenjem medicinske ustanove kao npr. banjska lečilišta nisu mogle da uzimaju kredite radi rekonstrukcije postojećih ili izgradnje novih objekata, niti su banke mogle da upišu hipoteku kao sredstvo obezbeđenja ovih kredita.

Ovim zakonom omogućuje se nosiocima prava korišćenja iz člana 18. zakona da stvari na kojima imaju pravo korišćenja daju na korišćenje drugom nosiocu prava korišćenja ili u zakup, uz prethodnu saglasnost Direkcije, umesto što je do sada bilo potrebno pokretanje postupka pred Vladom, čime se postiže efikasnost. Istim članom Predloga uvodi se mogućnost da se može oduzeti od ovih nosilaca prava korišćenja i javnih preduzeća i društava kapitala nepokretnost koja se ne koristi duži vremenski period, a neophodna je za rad državnih organa i organizacija. Na ovaj način se postiže ušteda u novcu koji je potreban za kupovinu ili uzimanje u zakup objekata koji su neophodni za smeštaj državnih organa i organizacija. Takođe, ovim članom se vrši izmena člana 22. stav 5. zakona u cilju usklađivanja Zakona o javnoj svojini sa Zakonom o budžetskom sistemu na taj način što ova odredba, u pogledu pripadnosti sredstava ostvarenih od zakupa nepokretnosti, upućuje na primenu odredbi Zakona o budžetskom sistemu kojim su utvrđeni prihodi Republike Srbije, autonomnih pokrajina i jedinica lokalne samouprave nastali upotrebom javnih sredstava.

Takođe, omogućava se društvima kapitala osnovanim u skladu sa propisima o inovacionoj delatnosti, čiji je osnivač ili jedan od osnivača Republika Srbija, autonomna pokrajina, jedinica lokalne samouprave, odnosno ustanova iz člana 18. stav 6. ovog zakona, da mogu, po osnovu ugovora zaključenog sa osnivačem, uz naknadu ili bez naknade, da koriste nepokretnosti u javnoj svojini koje im nisu uložene u kapital i iste da daju u zakup u cilju infrastrukturne podrške inovacionim delatnostima.

Dalje, ovim Predlogom zakona se omogućuje umanjeње početne tržišne vrednosti nepokretnih i pokretnih stvari kada se iste ne otuđe iz javne svojine u sprovedenom postupku javnog oglašavanja do iznosa od 60% od tržišne vrednosti, pod uslovom da je to od interesa za Republiku Srbiju, autonomnu pokrajinu, odnosno jedinicu lokalne samouprave. Cilj ove izmene je da se na taj način omogući prodaja nepokretnosti koje dugi niz godina i posle više postupaka oglašavanja ne mogu da se otuđe zbog visoko procenjene tržišne vrednosti od strane Poreske uprave.

Cilj Predloga zakona je pojednostavlјivanje postupka upisa, u javnoj knjizi o nepokretnostima, prava javne svojine jedinica lokalne samouprave na opštinskim i nekategorisanim putevima na kojima su već upisani kao korisnici i na lokalnim mrežama, s obzirom na to da je postupak dobijanja potvrda, koje su uslov za upis u katastar, od strane Republičke direkcije za imovinu Republike Srbije veoma usporen zbog ogromnog broja katastarskih parcela koje čine jedan put ili mrežu. Takođe, pojednostavlјuje se procedura upisa javne svojine autonomne pokrajine i jedinica lokalne samouprave i na ostalim nepokretnostima tako što se ukida obaveza dostavlјanja potvrde Direkcije.

Pored toga, Predlogom zakona uvodi se mogućnost konstituisanja prava svojine Republike Srbije na nepokretnostima na kojima su u javnoj knjizi o nepokretnostima i pravima na njima kao korisnici, odnosno nosioci prava korišćenja upisana pravna lica i drugi oblici organizovanja koji su prestali da postoje i koji nemaju pravne sledbenike.

3. Da li su razmatrane mogućnosti za rešavanje problema bez donošenja akta i zašto je donošenje akta najbolji način za rešavanje problema?

Predmetnim Predlogom zakona vrše se izmene pojedinih članova Zakona o javnoj svojini koji su stvarali probleme u primeni propisa kao što je nemogućnost zasnivanja hipoteke na nepokretnostima koje koriste zdravstvene ustanove, nemogućnost umanjeња početne procenjene vrednosti nepokretnosti posle više pokušaja otuđenja, kao i pojednostavlјivanje postupka upisa, u javnoj knjizi o nepokretnostima, prava javne svojine autonomne pokrajine i jedinica lokalne samouprave na nepokretnostima koje koriste. Smatramo da su predložene izmene zakona jedini način za rešavanje konkretnih problema.

4. Na koga će i kako će uticati predložena rešenja?

Predloženim zakonom se ne stvaraju nove obaveze za Republiku Srbiju, autonomne pokrajine, jedinice lokalne samouprave, javna preduzeća i društva kapitala kao i za druge subjekte, već se omogućuju veći prihodi za Republiku Srbiju, autonomne pokrajine i jedinice lokalne samouprave kroz prodaju nepokretnosti koje dugi niz godina i više postupaka oglašavanja nisu mogle biti otuđene zbog visoko procenjene tržišne vrednosti.

5. Kakve troškove će primena zakona izazvati kod građana i privrede, posebno malim i srednjim preduzećima i da li su pozitivne posledice donošenja zakona takve da opravdavaju troškove koje će on stvoriti?

Primena ovog zakona neće stvoriti troškove građanima i privredi. Predložene izmene zakona omogućići će veće prihode Republici Srbiji, autonomnim pokrajinama, odnosno jedinicama lokalne samouprave na osnovu prodaje nepokretnosti koje i posle više postupaka oglašavanja nisu mogle biti otuđene zbog visoko procenjene tržišne vrednosti.

6. Da li se zakonom podržava stvaranje novih privrednih subjekata i tržišna konkurencija?

Odredbe ovog Predloga zakona se ne odnose na stvaranje novih privrednih subjekata niti na tržišnu konkurenciju.

7. Da li su zainteresovane strane imale priliku da iznesu svoje stavove?

U postupku pripreme Nacrta zakona nije organizovana javna rasprava, ali su dobijena mišljenja nadležnih ministarstava i drugih državnih organa. Njihovi stavovi su implementirani u tekst predloženih izmena. Primedba Ministarstva privrede na član 7. Nacrta zakona nije prihvaćena iz razloga što se ostavlja mogućnost da procenu tržišne vrednosti obavlja i neki drugi organ, pored poreske uprave i licenciranog procenitelja, čija bi nadležnost eventualno bila propisana posebnim zakonom, kao ni primedba Ministarstva odbrane koja se odnosi na čl. 2. i 3. Nacrta zakona, jer se na osnovu istih omogućava da medicinske ustanove, izuzetno, same finansiraju rekonstrukciju postojećih ili izgradnju novih objekata na osnovu kredita i da na taj način poboljšaju uslove za lečenje stanovništva. Pored toga, nije prihvaćen predlog istog ministarstva da se dopuni član 10. stav 1. Zakona o javnoj svojini na taj način da se na poljoprivredna i šumska zemljišta, koja se nalaze u okviru vojnog kompleksa i služe za posebne namene, ne odnose odredbe Zakona o poljoprivrednom zemljištu, jer je članom 8. Zakona o javnoj svojini propisano da se pravni režim poljoprivrednog i šumskog zemljišta uređuje posebnim zakonom.

8. Koje će se mere tokom primene zakona preduzeti da bi se postiglo ono što se zakonom predviđa?

Donošenjem ovog zakona otkloniće se nedostaci koji su uočeni u dosadašnjoj primeni Zakona o javnoj svojini, preciziranjem pojedinih odredaba i poboljšanjem postojećih zakonskih rešenja. Prilikom sprovođenja Zakona o izmenama i dopunama Zakona o javnoj svojini neće se preduzimati dodatne mere i aktivnosti, već će se neposredno primenjivati odredbe ovog zakona, niti je potrebno preduzimati organizaciono-tehničke aktivnosti u cilju implementacije predloženih zakonskih rešenja.

**IZJAVA O USKLAĐENOSTI PREDLOGA ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O JAVNOJ SVOJINI SA PROPISIMA EVROPSKE UNIJE**
1. Ovlašćeni predlagač propisa - Vlada

Obradivač – Ministarstvo finansija

2. Naziv propisa

Predlog zakon o izmenama i dopunama Zakona o javnoj svojini

Draft Law on Amendments and Supplements to the Law on Public Property

3. Usklađenost propisa sa odredbama Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Evropskih zajednica i njihovih država članica, sa jedne strane, i Republike Srbije sa druge strane („Službeni glasnik RS”, broj 83/08) (u daljem tekstu: Sporazum)
a) Odredba Sporazuma koja se odnose na normativnu sadržinu propisa

Ne postoje relevantne odredbe Sporazuma

b) Prelazni rok za usklađivanje zakonodavstva prema odredbama Sporazuma

-

v) Ocena ispunjenosti obaveze koje proizlaze iz navedene odredbe Sporazuma

-

g) Razlozi za delimično ispunjavanje, odnosno neispunjavanje obaveza koje proizlaze iz navedene odredbe Sporazuma

-

d) Veza sa Nacionalnim programom za usvajanje pravnih tekovina Evropske unije

-

4. Usklađenost propisa sa propisima Evropske unije
a) Navođenje odredbi primarnih izvora prava EU i ocene usklađenost sa njima

-

b) Navođenje sekundarnih izvora prava EU i ocene usklađenost sa njima

-

v) Navođenje ostalih izvora prava EU i usklađenost sa njima

-

g) Razlozi za delimičnu usklađenost, odnosno neusklađenost

-

d) Rok u kojem je predviđeno postizanje potpune usklađenosti propisa sa propisima Evropske unije

-

5. Ukoliko ne postoje odgovarajuće nadležnosti Evropske unije u materiji koju reguliše propis, i/ili ne postoje odgovarajući sekundarni izvori prava EU sa kojima je potrebno obezbediti usklađenost, treba obrazložiti tu činjenicu. U ovom slučaju nije potrebno popunjavati Tabelu usklađenosti propisa.

Ne postoje propisi Evropske unije sa kojima je potrebno obezbediti usklađenost

6. Da li su prethodno navedeni izvori prava EU prevedeni na srpski jezik?

NE

7. Da li je propis preveden na neki službeni jezik EU?

NE

8. Saradnja sa Evropskom unijom i učešće konsultanata u izradi propisa i njihovo mišljenje o usklađenosti

NE